Polonia, inxustamente olvidada

DescriÃ§Ã£o

Foi un 24 de agosto de hai dez anos cando a Dieta (Parlamento) elixiu a Tadeusz Mazowiecki primeiro ministro de Polonia. Un feito normal na vida polÃtica de calquer Estado pero que neste caso conlevaba toda unha revoluciÃ³n. Por primeira vez dende a fin da segunda guerra mundial un "disidente" accedÃa Ã¡ xefatura do goberno nun paÃs do bloque soviÃ©tico. Mentres outros lÃderes de Europa oriental non daban creto Ã³ sucedido e mesmo algÃºns facÃan plans para invadir Varsovia, o xeneral Jaruzelski, mÃ¡ximo dirixente do POUP e do Estado, felicitaba Ã³ novo primeiro ministro, un socialcristiÃ¡n que militaba na oposiciÃ³n. Polonia daba enterramento Ã¡ "doutrina Breznev" da soberanÃa limitada e adentrÃ¡base na procura dun camiÃ±o propio para resolver os seus problemas. Dende dentro do propio POUP, Gomulka, axexado moi de preto por Jruschev, intentarao sen Ã©xito a finais dos anos cincuenta, pero agora Gorbachov prometÃa Ã³s dirixentes polacos non interferir na sÃºa eleccIÃ³n.

Pioneira na demoliciÃ³n daquel sistema soviÃ©tico que en nome do socialismo lexitimaba a ausencia de democracia real e de liberdades, Polonia tamÃ©n probou axiÃ±a a amargura das desigualdades e tensiÃ³ns xeradas pola idealizada economÃa de mercado. SerÃa ese mesmo mercado quen conducirÃa Ã¡ quebra e peche definitivo Ã³s mÃticos asteleiros de Gdansk onde en 1980 prendera a mecha da rebeliÃ³n. Porque, en Polonia, aÃnda que tamÃ©n os houbo e moi importantes (Schaff, Kuron, Modzelewski, Kolakowski, Gemerek, etc) non foron pequenos grupos de intelectuais os principais protagonistas. Quen vilipendiaba e daba as costas Ã³ sistema eran os propios obreiros, o suxeito histÃ³rico a redimir, que da man de Walesa e do seu confesor, o antisemita Jankowski, reivindicaban unha nova cruzada contra o comunismo e a prol do capitalismo e do catolicismo: "Fieis a Deus e a Solidarnosc" era o seu slogan, e as manifestaciÃ³ns eran case procesiÃ³ns. Ata facÃan milagres: o electricista Walesa convertÃa a Ronald Reagan nun devoto amigo dos sindicalistasâ?¦

Aquel "socialismo real" pouco tiÃ±a que ver cos principios descritos nas enciclopedias marxistas. No plano econÃ³mico era ineficaz; no polÃtico, inviabilizaba a participaciÃ³n social; no cultural, establecÃa importantes trabas Ã¡ creaciÃ³n intelectual. Nada tiÃ±a que ver co prometido. Ben estivo que a verdade aflorase e que a esquerda social teÃ±a agora a posibilidade de emancipar o seu pensamento e vertebrar novas alternativas para atopar ese novo equilibrio entre xustiza e liberdade, para construir un mundo mÃ¡is solidario sen necesidade de sacrificar nin unha cousa nin outra.

Cando chegue novembro, mil e unha cerimonias lembrarÃ¡n a caÃda do muro de BerlÃn. Certamente ese feito evidenciou mellor ca ningÃºn outro a fin da Europa dual que dicÃa Raymond Aron, pero sen a contribuciÃ³n polaca non se retirarÃan as alambradas hÃºngaras e probablemente aquel muro tardarÃa mÃ¡is en cair. Por iso, Polonia merece ser lembrada.

Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Europa ARQUIVO

IDIOMA

Galego

Data de criaÃ§Ã£o
24 de Agosto, 1999

Metacampos

Autoria :	3717
Datapublicacion :	1999-08-24 00:00:00